

عنوان مقاله:

اثربخشی شفقت درمانی و معنادرمانی بر کاهش افسردگی و ناسازگاری خانواده های افراد معتاد شهر اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کاربردی در مشاوره، دوره 6، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

ناهید صالحیان - کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، خمینی شهر، ایران

مهدی خورش - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، خمینی شهر، ایران

لیلا رفیعی - کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، خمینی شهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، اثربخشی شفقت درمانی و معنادرمانی در کاهش افسردگی و افزایش سازگاری خانواده های افراد معتاد شهر اصفهان بود. روش پژوهش حاضر از نوع شبه تجربی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه همسران افراد مبتلا به اعتیاد که به مرکز ترک اعتیاد " بارش مهر " شهر اصفهان در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۲ مراجعه کرده بودند انتخاب شدند. اعضای نمونه این پژوهش ۴۵ نفر بودند که در سه گروه آزمایش شفقت درمانی (۱۵ نفر) و گروه آزمایش معنادرمانی (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) به صورت تصادفی جایگزین شدند. متغیرهای مستقل شفقت درمانی مبتنی بر طرح درمانی گیلبرت (۸ جلسه) و معنادرمانی مبتنی بر طرح درمانی فرانکل (۱۰ جلسه) بود که در گروه های آزمایش انجام شد و در گروه گواه مداخله ای انجام نشد. این پروتکل ها توسط محقق مقاله در سال ۱۴۰۰ تنظیم و گردآوری شده بود. پرسشنامه های مورد استفاده محقق در این پژوهش پرسشنامه افسردگی بک و پرسشنامه سازگاری زناشویی (DAS) بود. از روش آماری تحلیل کواریانس برای ارزیابی نتایج به وسیله نرم افزار SPSS۲۷ استفاده شد. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که آموزش شفقت درمانی ($P < 0.01$) و معنادرمانی ($P < 0.05$)، بر کاهش افسردگی و افزایش سازگاری تاثیر معنا داری داشته اند

کلمات کلیدی:

شفقت درمانی، معنادرمانی، افسردگی، سازگاری خانواده های افراد معتاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037267>

